nišom, kupola s vidljivim tragovima romanike (vrata i poprečni lukovi u unutrašnjosti). U doba tur. ratova na kupolu je dozidana promatračnica.

LIT.; Š. Batović, Nekoliko ilirskih antropomorfnih figura iz sjeverne Dalmacije, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1955, 2, str. 233–246. — Isti, Predmeti osebujnih oblika s područja Liburna, Radovi HIJZ, 1960, 6—7. — I. Petricioli, Osvrt na ninske građevine i umjetničke spomenike srednjega i novoga vijeka, u knjizi: Povijest građa Nina, Zadar 1969. — P. Vežić, Starokršćanska arhitektura u Zadru i na zadarskom području, Godišnjak zaštik utlure Hrvatske, 1986, 12, str. 169. — Š. Batović, Liburnska grupa, u knjizi: Praistorija jugoslavenskih zemalja, Sarajevo 1987. — T. Marasović, Graditeljstvo starohrvatskoga doba u Dalmaciji, Split 1994. Š. Ba.

ZAVALA, selo u Popovu polju, Hercegovina. Prvi se put spominje 1372. Od sklopa samostana *Sv. Petra*, spomenutoga 1525, očuvani su temelji manje jednobrodne predromaničke crkve longitudinalnoga tipa. Nađeni su ulomci sadam kamenih ploča s motivima pleterne ornamentike. Crkvica (XI—XII. st.) pokazuje blisku srodnost s predromaničkom umjetnošću susjednoga Stona. — Na položaju *Crkvište* nalazi se skupina od 28 stećaka. Iznad sela, desno od puta prema Slanome, nalazio se srednjovj. grad Popovo (Popovski).

LIT.: M. Vego. Naselja bosanske srednjovjekovne države, Sarajevo 1957, str. 94, 140. – S. Tihić i D. Basler, Crkva sv. Petra u Zavali, Peristil, 1957, 2. – Š. Bešlagić, Stećci, kataloško-topografski pregled, Sarajevo 1971. R.

ZAVRŠJE, srednjovj. gradić S od rijeke Mirne. Arheol. nalazi iz rim. doba. U srednjem vijeku u sklopu posjeda pazinske grofovije, a 1523. pripao je Veneciji, koja ga prodaje obitelji Contarini. Naselje je bilo utvrđeno; obrambene su građevine očuvane na JI strani. Od vijugave gl. ulice odvajaju se uske uličice i natkriveni prolazi. Među zgradama koje su očuvale srednjovj. arhitektonske elemente ističe se kaštel-palača (poslije pregrađena). Kasnogotička crkva Sv. Marije pregrađena je u XVII. st., a odijeljeni romanički zvonik ima još kamene prsobrane. U riznici crkve čuva se gotička monstranca iz 1449. Župna crkva Sv. Ivana i Pavla iz 1792. pripada tzv. primorskoj skupini baroknih istarskih crkava. U unutrašnjosti se ističu dvije pale G. Dizianija iz 1758. i orgulje, rad G. B. Piaggia iz 1740. – Na groblju sela Cirkoti J od Završja nalazi se romanička kapela Sv. Prima i Felicijana s dva sloja zidnih slika (XIII. i XV. st.); kameni kip Majke Božje (poč. XV. st.) prenesen je iz crkve u župnu crkvu. – Z od Završja stoji jednobrodna, troapsidna romanička kapela Sv. Jurja sa zvonikom nad jugoist, apsidom.

LIT.: G. Caprin, Istria nobilissima, II, Trieste 1905. — Inventario degli oggetti d'arte d'Italia, V. Provincia di Pola, Roma 1935. — B. Maruŝić, Istarska grupa spomenika sakralne arhitekture s upisanom apsidom, Histria archaeologica, 1974, 1—2. — B. Fučić, Glagoljski natpisi, Zagreb 1982. — V. Ekl, Gotičko kiparstvo u Istri, Zagreb 1982. — Horvat—Matej-čić—Prijatelj, Barok. R.

ZBORNIK ZA NARODNI ŽIVOT I OBIČAJE JUŽNIH SLAVENA, publikacija koju izdaje HAZU (od 1895). Objavljuje etnograf. i etnol. radove i građu o životu, običajima, vjerovanjima, folkloru i drugim obilježjima narodnoga života i stvaralaštva hrvatskog naroda kao i drugih slav. naroda. Već u drugoj knjizi (1897) objelodanio je A. Radić Osnovu za sabirane i proučavane građe o narodnom životu, prema kojoj je napisan niz enograf. monografija objavljenih u Zborniku ili očuvanih u rukopisu kao: Bunjevci (A. Sekulić), Kastavština (I. Jardas), Otok (J. Lovretić), Poljica (F. Ivanišević), Prigorje (V. Rožić), Samobor (M. Lang), Vrbnik (I. Žic). Do sada je izašlo 50 svezaka Zbornika. Prvi je urednik bio I. Milčetić, a potom su urednicima bili A. Radić, T. Maretić, D. Boranić, M. Gavazzi, I. Rubić, B. Gušić, V. Žganec, Lj. Babić, F. Čulinović, A. Mohorovičić i M. Marković.

ZDENAC, ozidana jama u koju se hvata ili skuplja voda. U seoskome graditeljstvu zdence kopaju sami seljaci. Nadzemni dio bunara — grlo oblikuje se prema lokalnim graditeljskim značajkama (u obliku kocke, prizme) i od domaćega materijala. Kod javnih gradskih i samostanskih bunara, kao i kod zdenaca bogatih kuća grlo i konstrukcija nad njim često su bogato umj. oblikovani, osobito u doba baroka (Remete).

ZDENCI, selo *S* od Slavonskoga Broda. Na groblju je jednobrodna gotička crkva Sv. Petra s četverokutnim svetištem; ima šiljast trijumfalni luk, uske gotičke prozore i gotički kameni dovratnik s rustičnim profilacijama. Iznad gl. ulaza diže se drveni tornjić. Crkva je podignuta na posjedu Zdenačkih u XV. st.

LIT.: Slavonski i Bosanski Brod, Slavonski Brod 1956, str. 23. — D. Vukičević-Samaržija, Sakralna gotička arhitektura u Slavoniji, Zagreb 1986. A. Ht.

ZEČEVIĆ, Petar, slikar (Split, 2. III. 1807 – VIII. 1876). Učio kod dubrovačkoga slikara R. Martinija. Za F. Carraru slikao arheol. i pov. spomenike

ZAVRŠJE

(album akvarela u Arheološkome muzeju u Splitu). Naslikao nekoliko portreta istaknutih suvremenika (F. Carrara, J. Čobarnić, V. Marinović). Njegovi radovi, izuzevši krajolike u akvarelu, imaju više dokumentarnu nego lik. vrijednost.

LIT.: C. Fisković, Dubrovački sitnoslikari, Prilozi – Dalmacija, 1950, str. 16. – K. Prijatelj. Tri splitska slikara iz XIX. stoljeća, Split 1952. – C. Fisković, Izgled splitskog Narodnog Trga u prošlosti, Peristil, 1954, 1, str. 76–89. – K. Prijatelj, Splitski slikari XIX. stoljeća (katalog), Split 1959. D. Kt.

ZEILLER, Jacques, franc. arheolog i povjesničar (Pariz, 21. III. 1878 — Saint-Michel-sur-Orge, 1962). Profesor na Sveučilištu u Fribourgu, direktor na Ecole des hautes études na Sorbonni. Bavio se klasičnom arheologijom i poviješću kršćanstva u rim. doba, poglavito na Balkanu i u Podunavlju. God. 1906. dolazi u Split, gdje s E. Hébrardom istražuje i

ZAVRŠJE, unutrašnjost crkve Sv. Marije

